Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ŁUCK, DNIA 12 GRUDNIA 1935 R.

WOŁYŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 29.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

Poz. — **211** Orzeczenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 26 listopada 1935 r. Nr. R. R. V/3 w sprawie podziału wód otwartych na obwody rybackie 254

— **212** Orzeczenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 26 listopada 1935 r. Nr. R. R. V/3 w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 17 jeziora „Doszno" za obwód rybacki własny 254

— **213** Orzeczenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 26 listopada 1935 r. Nr. R. R. V/3 w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 18 jeziora „Orzechowo" za obwód rybacki własny 254

— **214** Orzeczenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 26 listopada 1935 r. Nr. R. R. V/3 w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 19 jeziora „Wianek" (Winok) za obwód rybacki własny 254

— **215** Orzeczenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 26 listopada 1935 r. Nr. R. R. V/3 w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 20 jeziora „Lubań" za obwód rybacki własny 255

— **216** Ogłoszenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 2 grudnia 1935 r. Nr. WOP-3/b w sprawie odwołania poszukiwań Arona Bergera 255

— **217** Pismo Okólne Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego z dnia 29 listopada 1935 r. Nr. POO-1 w sprawie pokrywania kosztów opieki nad obywatelami niemieckimi 255

— **218** Ogłoszenie Starosty Powiatowego Kowelskiego z dnia 29 listopada 1935 r. Nr. R-17/113 w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Bereżnicy . 256

— **219** Ogłoszenie Starosty Powiatowego Włodzimierskiego z dnia 27 listopada 1935 r. w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Radowicze. . . . 256

— **220** Ogłoszenie Sądu Grodzkiego w Kołkach Nr. Co. 61/35 w sprawie wezwania spadkobierców po ś. p. Klimentym Micewskim 257

— **221** Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 15 listopada 1935 r. ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województwa wołyńskiego na rok służbowy 1935/36 257

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Odebranie debitu pocztowego 260

Ogłoszenie Zarządu Więzienia w Równem o przetargu ofertowym na dostawę artykułów żywnościowych . . . . . , ... 261

Zagubione dokumenty 261

211.

ORZECZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 26 listopada 1935 r. № R. R. V/3.

w sprawie podziału wód otwartych na obwody rybackie

Na podstawie art. 99 rozp. Prez. R. P. z dnia 22.III. 28 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. № 36 poz. 341)—skreślam z wykazu obwodów rybackich ustanowionych orzeczeniem Wojewody Wołyńskiego z dnia 20.VI. 1934 r. obwód rybacki № 30 j. Leśne z tem, że opis granic obwodu rybackiego № 27 otrzymuje brzmienie: obwód rybacki № 27 j. Humeńce-Leśne w obrębie miejscowości Humeńce (gm. Zgorany) i Nowosiółki (gm. Hołowno).

Od niniejszego orzeczenia może być wniesione za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego odwołanie do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w terminie dni 14 po ogłoszeniu we właściwych gminach nadbrzeżnych.

Wojewoda.
(—) H. Józewski.

212.

ORZECZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 26 listopada 1935 r. № R. R. V/3

w sprawie uznania obwodu rybackiego № 17 jeziora „Doszno" za obwod rybacki własny.

Uwzględniając podanie pełnomocników gromady wsi Doszno z dnia 13.V. 1935 r. po zbadaniu przedłożonych dokumentów stwierdzających, że obwód rybacki № 17 jez. Doszno ustalony orzeczeniem Wojewody Wołyńskiego z dnia 20.VI. 1934 r. № R. R. V/2, leży całkowicie w granicach posiadłości wsi Doszno, gm. Datyń, pow. kowelskiego i prawo do rybołówstwa należy w całości bez udziału osób trzecich do gromady, na podstawie art. 34 ust. z dnia 7.III. 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. № 35, poz. 357)

p o s t a n a w i a m:

uznać obwód rybacki № 17 jez. Doszno za własny gromady wsi Doszno, gminy Datyń, pow. kowelskiego.

Od orzeczenia powyższego przysługuje prawo wniesienia odwołania do Min. Rol. i Ref. Rol. w terminie dni 14 od daty doręczenia orzeczenia.

Wojewoda
(—) H. Józewski.

213.

ORZECZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 26 listopada 1935 r. № R. R. V/3

w sprawie uznania obwodu rybackiego № 18 jeziora „Orzechowo" za obwód rybacki własny.

Uwzględniając podanie pełnomocników gromady wsi Podsynówka z dnia 13.V. 1935 r. po zbadaniu przedłożonych dokumentów stwierdzających, że obwód rybacki № 18 jez. Orzechowo ustalony orzeczeniem Wojewody Wołyńskiego z dnia 20.VI. 1934 r. Nr. R. R. V/2 leży całkowicie w granicach posiadłości wsi Podsynówka, gm. Datyń, pow. kowelskiego i prawo do rybołówstwa należy w całości bez udziału osób trzecich do gromady, na podstawie art. 34 ust. z dnia 7.III. 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357)

p o s t a n a w i a m:

uznać obwód rybacki Nr. 18 jez. Orzechowo za własny gromady wsi Podsynówka, gm. Datyń, pow. kowelskiego.

Od orzeczenia powyższego przysługuje prawo wniesienia odwołania do Min. Roln. i Ref. Rol. w terminie do dni 14 od daty doręczenia orzeczenia.

Wojewoda
(—) H. Józewski.

214.

ORZECZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 26 listopada 1935 r. Nr. RR V/3

w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 19 jeziora „Wianek" (Winok) za obwód rybacki własny.

Uwzględniając podanie pełnomocników gromady wsi Wielimcze, gm. Datyń, pow. kowelskiego z dnia 13.V. 1935 r., po zbadaniu przedłożonych dokumentów stwierdzających, że obwód rybacki Nr. 19 jez. Wianek ustalony orzeczeniem Wojewody Wołyńskiego z dn. 20.VI. 1934 roku Nr. RR V/2, leży całkowicie w granicach posiadłości gromady wsi Wielimcze, gm. Datyń, pow. kowelskiego i prawo do rybołówstwa należy w całości bez udziału osób trzecich do gromady, na podstawie art. 34 ust. z dn. 7.III. 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357)

p o s t a n a w i a m

uznać obwód rybacki Nr. 19 jez. Wianek za własny gromady wsi Wielimcze, gm. Datyń, pow. kowelskiego.

Od orzeczenia powyższego przysługuje prawo wniesienia odwołania do Min. Rol. i Ref. Rol. w terminie do dni 14 od daty doręczenia orzeczenia.

Wojewoda
(—) H. Józewski

215.

ORZECZENIE

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 26 listopada 1925 r. Nr. RR V/3

w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 20 jeziora „Lubań" za obwód rybacki własny.

Uwzględniając podanie pełnomocników gromady wsi Zamszany z dn. 13.VIII. 1935 r. po zbadaniu przedłożonych dokumentów stwierdzających, że obwód rybacki Nr. 20 jez. Lubań ustalony orzeczeniem Wojewody Wołyńskiego z dnia 20.VI. 1934 r. Nr. RR V/2, leży całkowicie w granicach posiadłości wsi Zamszany i prawo do rybołówstwa należy w całości bez udziału osób trzecich do gromady — na podstawie art. 34 ust. z dnia 7.III. 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. R. Nr. 35, poz. 357)

p o s t a n a w i a m

uznać obwód rybacki Nr. 20 jez. Lubań za własny gromady wsi Zamszany, gm. Datyń, pow. kowelskiego.

Od orzeczenia tego przysługuje prawo wniesienia odwołania do Min. Rol. i Ref. Rol. w terminie dni 14 od daty doręczenia orzeczenia.

Wojewoda
(—) **H. Józewski**

216.

OGŁOSZENIE

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 2 grudnia 1935 r. Nr. WOP-3/b

w sprawie odwołania poszukiwań Arona Bergera.

Odwołuję poszukiwania **Bergera** Arona, syna Chaima i Bąsi urodzonego w 1904 r. w Horochowie, umieszczonego w ogłoszeniu Wołyńskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr. 18 z dnia 3 sierpnia 1935 r. pod poz. 140, liczba porz. wykazu 5.

Wojewoda
(—) **St. Konopacki**
Wicewojewoda.

217.

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 29 listopada 1935 r. Nr. POO-1

w sprawie pokrywania kosztów opieki nad obywatelami niemieckimi.

Do

Panów Starostów Powiatowych i Zarządów Związków Samorządowych województwa wołyńskiego.

Podany niżej reskrypt Ministerstwa Opieki Społecznej, Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę
(—) **K. Titow**
Naczelnik Wydz.

MINISTERSTWO
OPIEKI SPOŁECZNEJ
Nr. On-11/15-5

Odpis

Warszawa, dn. 19 listopada 1935 r.

Pokrywanie kosztów opieki nad obywatelami niemieckimi w związku z porozumieniem polsko niemieckiem o opiece społecznej.

Do

Pana Wojewody

w Łucku

Powołując się na pismo swe z dnia 25 września 1934 r. Nr. 11/39-4 (ust. 4 str. 6) w sprawie porozumienia polsko-niemieckiego o opiece społecznej, Ministerstwo Opieki Społecznej komunikuje, co następuje:

W związku z zawartem pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką porozumieniem, ustalającem zasady korzystania ze świadczeń opieki społecznej obywateli niemieckich w Polsce oraz obywateli polskich w Niemczech, które to porozumienie, wprowadzając zasadę zrównania potrzebujących pomocy obywateli jednego państwa w dziedzinie opieki społecznej z obywatelami drugiego państwa, nie dopuszcza żądania przez władze niemieckie od władz polskich zwrotu wydatków z tytułu opieki społecznej nad obywatelami polskimi w Niemczech i odwrotnie władze polskie nie mogą żądać zwrotu takich wydatków od władz niemieckich, — wysuwa się kwestja do rozstrzygnięcia, na kim spoczywa obowiązek pokrywania kosztów opieki nad obywatelami niemieckimi w Polsce.

Ponieważ porozumienie polsko-niemieckie obejmuje zarówno opiekę w rozumieniu ustawy z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726) jak i leczenie w szpitalach publicznych, kwestję ponoszenia kosztów należy rozpatrzeć w świetle obowiązujących przepisów w zakresie pokrywania kosztów opieki społecznej i zakresie kosztów leczenia ubogich w szpitalach publicznych. Przy rozważaniu zagadnienia opieki nad obywatelami niemieckimi w związku z porozumieniem polsko-niemieckiem należy odróżnić dwa momenty.

1. Obowiązek sprawowania opieki nad obywatelami niemieckimi,

2. Obowiązek pokrywania wynikających stąd kosztów.

Jeżeli chodzi o obszar, na którym obowiązuje ustawa z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej, to w/g art. 15 tej ustawy prawo do opieki cudzoziemców w granicach Rzeczypospolitej określą umowy międzynarodowe w braku zaś tychże stosowane będą zasady wzajemności, zatem cyt. przepis odsyła kwestję uprawnień cudzoziemców w tym zakresie do umów międzynarodowych. Ze stosowanej powszechnie w stosunkach między państwami zasady zrównania cudzoziemców z obywatelami własnego kraju, a następnie wyrażonej zasady w porozumieniu polsko-niemieckiem, które ma moc wiążącą dla państwa polskiego — wynika, że obywatele niemieccy w zakresie opieki społecznej mają te same uprawnienia co i obywatele polscy, którym ustawa o opiece społecznej zapewnia zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych, o ile własnemi środkami materjalnemi lub własną pracą tego uczynić nie mogą. Zatem co do okoliczności, w jakich winna być udzielona pomoc

z tytułu opieki społecznej, wysokości i rodzaju świadczeń oraz władz powołanych do sprawowania tej opieki, to niewątpliwie w myśl zasady zrównania — pomoc obywatelom niemieckim winna być okazywana w tych samych warunkach i takich rozmiarach jak i obywatelom polskim, a sprawowanie opieki nad obywatelami niemieckimi należy do gmin, ponieważ ustawa o opiece społecznej w odniesieniu do obywateli polskich nakłada ten obowiązek na gminy.

Co do obowiązku pokrywania kosztów, wynikających z zawartego porozumienia polsko-niemieckiego, to wobec tego, iż przepisy o opiece społecznej i specjalnego rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 29 czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie nie mają prawa do opieki trwałej, oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 576) kwestję pokrywania kosztów opieki rozstrzygają wyłącznie w odniesieniu do obywateli polskich, co nie daje możności wysunięcia odpowiednich wniosków w odniesieniu do obywateli niemieckich, a przytem wobec zakazu zawartego w porozumieniu polsko-niemieckiem co do dochodzenia zwrotu kosztów opieki nad obywatelami niemieckimi, — należy dojść do wniosku, że w obecnym stanie prawnym koszty opieki społecznej nad obywatelami niemieckimi obciążają Skarb Państwa.

Kwestję pokrywania kosztów leczenia ubogich cudzoziemców na terenie b. zaboru rosyjskiego reguluje rozporządzenie wykonawcze z dnia 9 września 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 861) do ustawy z dnia 29 marca 1926 roku o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich w szpitalach publicznych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 214). Przepis paragrafu 6 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego postanawia, że za ubogich cudzoziemców pokrywa gmina stałego miejsca zamieszkania koszty leczenia z zachowaniem prawa żądania ich zwrotu od osób lub instytucyj prawnie do tego zobowiązanych lub układów zawartych z innemi państwami, a według § 11 powiatowe związki samorządowe względnie wydzielone z nich gminy miejskie ponoszą koszty leczenia za cudzoziemców w wypadkach przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 29 marca 1926 r. z zastrzeżonem prawem regresu w tych samych warunkach, w jakich prawo to przysługuje gminom. Zatem cytowane przepisy ustalają obowiązek gmin względnie powiatowych związków samorządowych pokrywania kosztów leczenia ubogich cudzoziemców z zastrzeżeniem prawa regresu do osób, lub instytucyj zobowiązanych w myśl układów zawartych z innemi państwami. To też w wypadku braku układu, ustalającego osoby zobowiązane do zwrotu kosztów leczenia, względnie niemożności ich dochodzenia ciężar ponoszenia tych kosztów spada na związki samorządowe. W tym stanie w odniesieniu do obywateli niemieckich wobec postanowień porozumienia, zakazującego żądania zwrotu kosztów leczenia, koszty ich leczenia powinny ponosić związki samorządowe.

Opierając się na powyższych przesłankach Ministerstwo Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Ministerstwem Skarbu ustala, że w związku z wykonaniem porozumienia polsko-niemieckiego na terenie b. zaboru rosyjskiego koszty opieki w rozumieniu ustawy o opiece społecznej obciążają Skarb Państwa, koszty leczenia — gminy i powiatowe związki samorządowe.

W związki z powyższem Ministerstwo Opieki Społecznej zaznacza, że będzie przekazywało Panu Wojewodzie kredyty na pokrycie kosztów opieki nad obywatelami niemieckimi w rozumieniu ustawy o opiece społecznej po przedłożeniu z odpowiedniemi wnioskami Pana Wojewody sprawozdań, przewidzianych w cyt. okólniku z dnia 25 września 1934 r. Nr. On. 11/39-4 (wzór Nr. 1).

Co do kredytów na pokrycie kosztów poniesionych przez gminy na opiekę nad obywatelami niemieckimi za okres od dnia 1 lipca 1934 r. do dnia 30 czerwca 1935 r. to wobec przedłożenia już wspomnianych sprawozdań zechce Pan Wojewoda przedłożyć odpowiednie wnioski w tym względzie.

Dyrektor Departamentu
(—) **B. Nakoniecznikoff**

218.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego kowelskiego

z dnia 29 listopada 1935 r. Nr, R-17/113

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Bereźnicy.

Starosta Powiatowy Kowelski na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622 oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 listopada 1935 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Kowelskiego z dnia 22 października 1935 r.. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Bereźnicy z osadą Zarzecze położonej w gminie powurskiej powiecie kowelskim.

Starosta
w/z (—) **Jan Kulesza.**
Wicestarosta.

219.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Włodzimierskiego

z dnia 27 listopada 1935 r.

w sprawie postępowania scaleniowego gruntow wsi Radowicze.

Starosta Powiatowy Włodzimierski na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92

poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 20 listopada 1935 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Włodzimierskiego z dnia 10 października 1935 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Radowicze położonej w gminie Poryck, powiecie włodzimierskim.

Starosta
w/z (—) **K. Zakrzewski**
Wicestarosta.

220.

OGŁOSZENIE
Sądu Grodzkiego w Kołkach

Nr. Co 61/35

w sprawie wezwania spadkobierców po ś. p. Klimentym Micewskim.

Na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. Sąd Grodzki w Kołkach na Wołyniu, wzywa spadkobierców Klimentja Micewskiego, syna Afanasja, zmarłego w dniu 1 września 1932 r., ażeby w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim majątku, składającego się z jednej ósmej części gruntu ukazowego, z prawem służebności pastwiskowej, położonego przy wsi Rudniki, gm. Kołki, pow. łuckiego, oraz 4-ch ha 5509 mtr. kw. ziemi nabytej z parcelacji majątku Kołki, na mocy umowy przyrzeczenia sprzedaży zawartej w dniu 18 czerwca 1926 r. za Nr. 567a— w celu sporządzenia aktu kupna - sprzedaży. Spr. Co Nr. 61/35.

221.

ORZECZENIE
Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej

z dnia 15 listopada 1935 r.

ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województwa wołyńskiego na rok służbowy 1935/36.

Na podstawie ustawy z dn. 18.VII. 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisyj Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 października 1935 r. (Monitor Polski Nr. 260, poz. 319). Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Wacława Preniera, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Opieki Społecznej, jako przedstawiciela Min. Op. Społ.;

Michała Banaszkiewicza, Radcy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych jako przedstawiciela Min. Rol. i Ref. Roln. i

Ludwika Bujalskiego, Sędziego Sądu Apelacyjnego, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości — na posiedzeniu w dniu 15 listopada 1935 r. w Warszawie,—

po wysłuchaniu opinji przedstawicieli pracodawców i pracowników leśnych

o r z e k ł a:

Warunki pracy i płacy, określone umową z dn. 26.IX. 1934 r. ustalającą warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1934/35 na obszarze województwa wołyńskiego (Wołyński Dziennik Wojewódzki Nr. 22, poz. 175) — pozostają w mocy na rok służbowy 1935/36 z następującemi zmianami:

1) art. 13 otrzymuje sformułowanie:

„Pracownikowi, wzywanemu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach pracodawcy wypłacane będzie strawne za całą dobę 2.50 zł., za obiad 1.25 zł. i za kolację 1 zł.".

2) ostatni ustęp art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pracownik na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca według cen miejscowych nie mniej jednak niż 2 zł. dziennie".

Jednocześnie Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza upoważnia Przewodniczącego do ogłoszenia całkowitego tekstu orzeczenia.

Warszawa, dn. 15 listopada 1935 r.

Przewodniczący
(—) **W. Prenier.**
Przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej.

Przedstawiciel Minist. Sprawiedliwości
(—) **L. Bujalski.**

Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) **M. Banaszkiewicz.**

Tekst orzeczenia obowiązujący na rok służbowy 1935/36.

I. Zasady ogólne.

Art. 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracopawców leśnych z wyjątkiem lasów państwowych, posiadających obszaru leśnego nie mniej niż 150 ha, z drugiej strony zaś stałych fizycznych pracowników leśnych, zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych, szlakowych i t. p.).

U w a g a I: Warunki wynagrodzenia stałych pracowników zatrudnionych na roli przy gospodarstwach leśnych, nie mogą być mniejsze od wynagrodzenia ustalonego dla odpowiedniej kategorji robot-

ników rolnych według umowy zbiorowej względnie orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Uwaga II: Inwalidzi pobierający rentę lub odszkodowanie podlegają przepisom niniejszego orzeczenia z tem, że wynagrodzenie ich może być obniżone najwyżej o wysokość renty lub odszkodowania.

Inwalidzi nie pobierający renty, podlegając przepisom niniejszego orzeczenia, mogą mieć wynagrodzenie obniżone według umowy indywidualnej.

Art. 2. Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 października 1935 r. do dnia 30 września 1936 roku.

Art. 3. Orzeczenie niniejsze stanowi dla województwa wołyńskiego w myśl ust. z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki orzeczenia niniejszego, są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

Art. 4. Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwiązanie stosuku służbowego w ciągu roku regulują komisje rozjemcze, bądź sądy państwowe, — według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń,

b) pracownikom przerywać pracy.

Uwaga: W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia, pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, w razie zaś wygrania sporu przez pracownika pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 2% od wstrzymanej należności.

Art. 5. Wypowiedzenie umowy o pracę przez każdą ze stron winno nastąpić nie później niż na 3 miesiące przed upływem niniejszego orzeczenia (najpóźniej do dnia 30 czerwca 1936 r.).

Niewypowiedzenie umowy we właściwym terminie przedłuża ją na rok następny.

Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy tejże nie przedłuża.

Art. 6. Pracownik otrzymuje od pracodawcy książeczkę obrachunkową zawierającą kontrolę wydanych świadczeń i spis powierzonego inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Pozatem pracodawca wydaje bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszego orzeczenia na ręce wybranego przez nich przedstawiciela.

Uwaga: Książeczki obrachunkowe złożone u pracodawcy, nie powinny być przetrzymymane dłużej, niż 10 dni.

II. Stosunek wzajemny.

Art. 7. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swej zwierzchności, dążność do jak największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obwodzie leśnym ich pieczy powierzonym.

Art. 8. Pracownicy objęci niniejszem orzeczeniem nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców, czy też przełożonych do posług osobistych, bądź też pracy nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowemi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

III. Warunki wynagrodzenia.

Art. 9. Pracownik straży leśnej otrzymuje wynagrodzenie gotówkowe oraz w naturze, które może być wydawane bądź w postaci roli i łąk, bądź w odpowiedniej ilości ziarna, a to zależnie od indywidualnej umowy. Deputat gruntowy, wydawany zamiast ordynarji i ziemi pod ziemniaki, wynosi zasadniczo 3,5 ha ziemi ornej klasy czwartej oraz w razie niewydania przez pracodawców utrzymania dla krów na dworskiej oborze pół ha łąki gruntowej lub jeden ha łąki leśnej i pastwisko. O ile deputat gruntowy nie odpowiada czwartej klasie, ma zastosowanie wzrost lub zmniejszenie ziemi ornej w następujący sposób: pierwszej klasy 2,25 ha, drugiej klasy 2,60 ha, trzeciej klasy 3 ha, piątej klasy 4 ha. Jeżeli pracownik umówił się, że deputat otrzymywać będzie w ziarnie wynosi on 15 q zboża w stosunku rocznym, w czem 3 q pszenicy, 9 q żyta oraz 3 q jęczmienia, ponadto 60 q gotowych ziemniaków lub 50 arów ziemi pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę na polach drenowanych lub niewymagających drenowania, lub 60 arów na polach wymagających drenowania. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy wydaje się wzamian żyto w stosunku 1 q pszenicy równy 1.30 q żyta.

Minimalne wynagrodzenie gotówkowe pracownika straży leśnej w stosunku rocznym wynosi: w strefie północnej 120 zł., a w strefie południowej 150 zł.

Uwaga: Do strefy północnej zalicza się powiaty: lubomelski, kostopolski, sarneński, kowelski z wyjątkiem gminy Nowy Dwór, oraz gminy Kołki, Silno, Szczurzyn, Miedwieże i Trościaniec powiatu łuckiego i gminy Olesk i Korytnica pow. włodzimierskiego.

Pozostałe powiaty i gminy zalicza się do strefy południowej.

Jeżeli pracownik otrzymuje część wynagrodzenia w naturaljach, część zaś w gruncie, rozrachunek winien nastąpić w zależności od klasy gruntu i rodzaju wydawanej ordynarji, przyjmując za podstawę, że 3 ha ziemi czwartej klasy

równa się 3 q pszenicy, 9 q żyta i 3 jęczmienia. Pracodawca daje pracownikowi bezpłatny przemiał w młynie przez siebie wskazanym i wzamian przemiału może wydać 1,50 q żyta, względnie równowartość gotówkową w wypadku wydania deputatu w gruncie.

Art. 10. Niezależnie od wynagrodzenia przewidzianego w artykułach poprzednich niniejszego orzeczenia, pracownik straży leśnej otrzyma:

a) na pięć lat — w miesiącu październiku płaszcz lub kożuch krótki,
b) na dwa lata — w miesiącu październiku mundur zimowy i takież spodnie i
c) na jeden rok — w miesiącu kwietniu mundur letni lub spodnie oraz buty i czapkę lub kapelusz.

Uwaga I: Wymienione przedmioty umundurowania po czasie, na który zostały wydane, przechodzą na własność pracownika. Przedmioty, które w myśl powyższego nie przeszły na własność pracownika, w razie opuszczenia lub utraty posady, podlegają zwrotowi.

Uwaga II: Zamiast płaszcza lub kożucha, munduru zimowego i letniego wraz ze spodniami oraz butów można wydać ekwiwalent w zbożu w wysokości 3 q żyta, wówczas pracownik nie jest obowiązany chodzić w przepisowym mundurze.

Art. 11. Pracownik straży leśnej otrzyma w stosunku rocznym drzewa opałowego w szczapach lub okrąglakach 24 m przestrzenne miękkiego lub 18 m przestrzennych twardego w miejscu zamieszkania, o ile pracownik nie posiada konia. Opał wydaje się co najmniej raz na miesiąc zgóry.

Uwaga: Połowę opału można wydać gałęziami, przyczem na 1 m szczap lub okrąglaków wydaje się kupkę gałęzi o wymiarze długości 2 m szerokości i wysokości 1.75 m.

Art. 12. Pracownik straży leśnej ma prawo na dworskiej oborze trzymać dwie krowy z przychówkiem do 6 tygodni oraz dowolną ilość trzody chlewnej, w granicach istniejącego przy mieszkaniu służbowem pomieszczenia. O ile pracownik ma możność trzymania krów w odpowiednich zabudowaniach w gajówce, wówczas przysługuje mu prawo trzymania 3 krów własnych z przychówkiem do 6 tygodni.

Art. 13. Pracownikowi wzywanemu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach pracodawcy wypłacane będzie strawne: za całą dobę 2.50 zł., za obiad 1.25 zł. i za kolację 1 zł.

IV. Mieszkanie.

Art. 14. Mieszkanie pracownika straży leśnej składać się musi co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą i kuchni oraz komory. Izby winny być wytynkowane ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby obowiązany jest pracownik wstawić nową najdalej w ciągu 2 tygodni.

Wapna do bielenia dostarcza pracodawca 2 razy do roku w ogólnej ilości 15 kg na mieszkanie.

Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich.

W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studni oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości aniżeli 20 m od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zasłonięte ustępy. Pracodawcy winni dążyć do zakładania przy gajówkach ogródków owocowych, w szczególności przez dostarczenie drzewek i t. p.

Art. 15. Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkanie w należytym porządku. Trzymanie inwentarza w mieszkaniu, chociażby najkrótszy czas, jest stanowczo wzbronione.

Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

Przy wprowadzaniu się pracownik melduje pracodawcy skład swej rodziny.

Art. 16. Drobny remont mieszkania (gajówki) i budynków gospodarczych, nie wymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik straży leśnej materjałami, dostarczonemi przez pracodawcę.

Art. 17. Pracownicy straży leśnej prowadzący gospodarstwo na przydzielonych im deputatach gruntowym i łąkowym, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki gospodarcze na pomieszczenie zbiorów, dobytku i narzędzi.

Art. 18. W nowobudujących się mieszkaniach dla straży leśnej winny być obowiązkowo uwzględnione co najmniej 2 izby mieszkalne, kuchnia, komora i sień.

Art. 19. Pracownicy, zajmujący mieszkania własne, otrzymują odszkodowanie za nieotrzymanie mieszkania od pracodawcy, w wysokości 60 zł. rocznie.

V. Urlopy.

Art. 20. Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącenia świadczeń.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą względnie z przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem

wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na proponowany dzień urlopu, nie więcej jednak, jak dla 2 pracowników z nadleśnictwa.

Pracownik na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca według cen miejscowych, niemniej jednak niż 2 zł dziennie.

VI. Ubezpieczenie i nauka dzieci.

Art. 21. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości; może go jednak wskutek starczej niezdolności do pracy przenieść do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy na emeryturę, która winna zapewnić emerytowanemu mieszkanie i połowę świadczeń gajowego wyłączając świadczenia wymienione w art. 10.

Przepis ten dotyczy tylko tych pracowników, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa leśnego co najmniej 25 lat.

Art. 22. Na wypadek śmierci pracownika, pozostała po nim rodzina otrzymuje na koszta pogrzebu 30 zł. i trumnę, zrobioną na miejscu lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce, oraz pozostawia się względnie wydaje się umundurowanie, przewiadziane w art. 10 punkt c.

Art. 23. Na wypadek śmierci żony pracownika, otrzyma on na koszty pogrzebu 25 zł. na wypadek śmierci dziecka — 15 zł.

We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma również trumnę zrobioną na miejscu lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

Art. 24. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych na wypadek śmierci pracownika straży leśnej, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymać przez pół roku połowę świadczeń w naturze i gotówce przewidzianych dla pracownika straży leśnej w niniejszem orzeczeniu: W razie niedawania przez pracodawcę powyższych świadczeń w naturze, w całości lub częściowo, pracodawca winien wydać jednorazowo lub w 2-ch ratach kwartalnych ekwiwalent gotówkowy według cen miejscowych:

za ordynarję	równoważnik	400	kg. żyta
za utrzymanie krów	„	375	„ „
za kartofle	„	450	„ „
za mieszkanie	„	225	„ „
za opał	„	150	„ „

W tym wypadku rodzina zmarłego pracownika ma prawo mieszkać w gajówce przez czas 1 miesiąca od dnia śmierci pracownika.

Art. 25. Pracodawcy opłacają początkową naukę szkolną dzieci pracowników straży leśnej tam, gdzie wymaga to osobnych opłat.

VII. Regulowanie zbiorów i zasiewów pomiędzy rodziną zmarłego pracownika a jego następcą.

Art. 26. Nowy pracownik straży leśnej, obejmujący posadę po zmarłym bądź ustępującym w ciągu roku winien ułożyć się polubowanie z rodziną zmarłego lub ustępującym co do wszelkich sprzętów i zasiewów.

Jeżeli do zgody nie dojdą, pracodawca reguluje tę sprawę w sposób następujący:

o ile śmierć gajowego nastąpiła w czasie między 1 października a 31 grudnia, rodzina zmarłego gajowego otrzymuje po 4 q żyta z hektara lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła w czasie między 1-m stycznia a 1 kwietnia—po 6 q żyta z hektara lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła między 1 kwietnia a 1 lipca—po 9 q z hektara żyta lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła między 1 lipca a 1-m października zbiory należą całkowicie do rodziny zmarłego.

Wydane przez pracodawcę z tego tytułu świadczenia rodzinie zmarłego gajowego w całości potrącą się z rocznego uposażenia nowego gajowego, o ile nowy gajowy dokona sprzętu.

Za zgodność

(—) **W. Prenier**

Przewodniczący
Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186), § 26 nstawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. Nr. 16 str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U R. P. Nr. 110, poz. 976 odbiera debit pocztowy niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w kodeksie karnym, a mianowicie:

1) czasopismu „Femmes dans l'action mondiale" wydawanemu w języku francuskim w Paryżu;

2) czasopismu „Zemla i Wola" wydawanemu w języku ruskim w Mukaczewie (Czechosłowacja);

3) czasopismu „Birobidjan im Bau" wydawanemu w językn niemieckim w Brnie (Brünn) Czechosłowacja;

4) czasopismo „Vu en U. R. S. S." wydawanemu w języku francuskim w Paryżu;

5) czasopismu „Narodnyj Uczitjel" w języku rosyjskim wydawanemu w Moskwie;

6) czasopismu „Literaturnyj Donbass" w języku ro

syjskim, wydawanemu przez Doniecki Okręgowy Zarząd Związków Sowieckich Pisarzy Ukrainy;

7) wydawnictwu perjodycznemu „Danziger Arbeitshefte" w języku niemieckim w Gdańsku;

8) Broszurze „Bericht über die Tätigkeit der Regierung K. W. Mołotowa w języku niemieckim, wydanej w r. 1935 w Moskwie.

9) broszurze „Der Bau der Untergrundbahn und der Stadtplan Moskaus L. W. Kaganowicza w języku niemieckim, wydanej w r. 1934 w Moskwie.

10) broszurze „Über die Änderungen der Sowjetverfassung" W. M. Mołotowa w języku niemieckim, wydanej w r. 1935 w Moskwie.

11) broszurze „Bericht des Volkskommissariats für Schwerindustrie" S. Ordżenikidze w języku niemieckim, wydanej w r. 1935 w Moskwie).

OGŁOSZENIE
Zarządu Więzienia w Równem
o przetargu ofertowym na dostawę artykułów żywnościowych.

Więzienie w Równem, ul. Dubieckiego Nr. 2 ogłasza, że w dniu 20 grudnia 1935 r. o godz. 10 rano, odbędzie się nieograniczony przetarg ofertowy (pisemny), na dostawę artykułów żywnościowych na okres trzechmiesięczny.

Oferty należy składać na ręce Naczelnika Więzienia w Równem.

Szczegółowe ogłoszenia o warunkach przetargu są wywieszone w magistratach okolicznych miast, w uzędach okolicznych gmin i w kancelarji działu gospodarczego więzienia gdzie naczelnik więzienia może udzielić ustnych informacyj.

Równe, dnia 25 listopada 1935 r.

Naczelnik Więzienia
(--) **A. Chmielowiec.**

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja C Nr. 460471 wystawiony przez RIK w Równem na nazwisko właściciela **Baczuk** Jan zam. w Złaznem pow. kostopolskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja E Nr. 457021 wystawiony przez RIK w Chełmie na nazwisko właściciela **Bobczuk** Andrzej zam. w Świtiazi pow. lubemelskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja F Nr. 560078 wystawiony przez RIK w Łucku na nazwisko **Bodiaczuk** Eon zam. w Watynie pow. łuckiego.

Zgubiono legitymację osobistą wydaną przez Wojewódzką Komendę Policji Państwowej w Łucku za Nr. 782 z 1.IV-1935 r. na nazwisko Heleny **Czaplińskiej** zam. w Łucku przy ul. Ułańskiej 46.

Zgubiono dowód osobisty Nr. 2292 z dnia 21.IX-1931 r. wydany przez Zarząd Miejski w Równem na nazwisko **Dubińskiej** Sary zam. w Równem przy ul. Przechodniej 11.

Zgubiono dowód osobisty Nr. 1786 z dnia 11.XII-1930 r. wydany przez Zarząd Miejski w Równem na nazwisko **Filipowicz** Michał.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja D Nr. 786112 wystawiony przez RIK na nazwisko właściciela **Jarmoluk** Hryć zam. w Jawornikn pow. lnbomelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Dubnie na nazwisko **Jarosław** Antoni roczn. 1890 zam. w Strakłowie czes. pow. dubieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja C Nr. 571557 wystawiony przez RIK w Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Kaliszuk** Fiodor zam. w Niskieniczach pow. włodzimierskiego.

Zgubiono dowód osobisty serja B Nr. 179098 L. 21696 wydany w dniu 16.VIII-1926 r. przez Starostwo powiatowe w Równem na nazwisko **Klucznika** Jakóba zam. w Równem przy ul. Skośnej 3.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja C Nr. 483462 wystawiony przez RIK w Równem na nazwisko właściciela **Kruk** Tymofiej zam w Złaznem pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu na nazwisko **Kuwałek** Aleksander roczn. 1900 zam. w Swierżem pow. chełmskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja C Nr. 563294 wystawiony przez RIK w Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Maciuk** Borys zam. w Litowierzu pow. włodzimierskiego.

Zgubiono dowody tożsamości koni serja C Nr. 629476 i 725698 wystawione przez RIK w Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Mazurek** Paweł zam. w Sienkiewiczach pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Papieżuk** Ostap roczn. 1895 zam. w Bereścianach pow. łuckiego.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe wydane przez PKU w Krzemieńcu za L. 1374 z dnia 8.V-1930 r. na nazwisko **Pawlikowski** Józef roczn. 1909 zam. w Buhłowie pow. krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Pereta** Kirył roczn. 1898 zam. w Mizoczyku pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kowlu na nazwisko **Poliszuk** Paweł, roczn. 1904 zam w Czerkasach, pow. kowelskiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr. 400 wydany w r. 1929 przez Zarząd Miejski w Równem na nazwisko **Pośpiełowski** Igor, zam. w Nowomylsku, pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia serja C Nr. 701636 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela **Pyl** Mikołaj zam. w Bujaniach, pow. łuckiego.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe „kat. D" wydane w dniu 15.VI 1928 r. przez P.K,U. we Włodzimierzn na nazwisko **Rybaczuk** Paweł roczn. 1906 zam. w Linjowie, pow. horochowskiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr. 907 z dnia 11.X 1923 r. wydany przez Starostwo Powiatowe w Lubomln na nazwisko **Samet** Jankiel, zam. w Lubomlu, przy ul. 11 Listopada 21.

Zgubiono kartę rzemieślniczą wydaną za Nr. P-6/1998 z dn. 19.XII 1933 r. przez Starostwo Powiatowe w Kowlu na nazwisko **Smetiuch** Semen, zam w Bucyniu, pow. kowelskiego.

Zgubiono dowód osobisty wydany za Nr. 316 z dnia 18.XII 1934 r. przez Zarząd Miejski w Ołyce na nazwisko. **Teresz** Mojsze, zam w Ołyce, ul. 3 Maja 69.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: **ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI**
Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. = Cena numeru pojedyńczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.
Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe **№ 30629.**

Druk. Państw. w Łucku 2114 11.XII-36 700